

Yüz Görümlük Beşi Bir Arada Birer Yıl

— EBRU CAN · 25 Mayıs 2026

YÜZ GÖRÜMLÜK BEŞİ BİR ARADA BİRER YIL

Küçük bir bahçenin tam ortasında , kerpiçten bir ev. Boyası sarının en açık hali. Pencerelerde turuncunun merhabası gizli. Kapının önüne uzanmış taşların kahverengisi, misafirlerin davetiyesi. Sanki toprağa dönüşmüş de aralarından yeşiller bitmiş. Nazenin yürekler, yeşili ezmemek için bu taşların üzerinde sek sek oynar.

Evin içerisine yerleştirilmiş ocak, odun aleviyle dumanını gökyüzüne doğru uçurur. Dışarıdan bakanlar için baca; hayat emaresi. Dumanı tütüyorsa, evin ruhu var demek. Kaynayan suyu; konuşan dili, gülen yüzü, atan yüreği...

Bahçesinde yeşille uyumlu sarı, turuncu, kırmızı. Limon ağaçları, portakal çiçekleri, küpe vişneleri; yaşama hareketlilik katan birer fırça. Renklerin sese dönüşmesi, dallarına konan kuşlar sayesinde. Cıvıltılar, kelebek kanatlarıyla pencereden içeri sızar. Pervazlar üzerinde tüyler, rüzgarla dans eder.

Pencere önü saksılarla, içindeki çiçekler

Ağacın kollarında ki salıncakla, rüzgar

Çit üzerinde öten horozla, güneş,

Çatı ile yıldızlar kardeş...

Dünya içerisinde ki bu küçük dünya, varlığını kaç yıldır sürdürüyor bilinmez. Zaman üzerinden geçip giderken hiçbir iz bırakmamış, evin ne rengi solmuş, ne sıvası düşmüş. Olabildiğine diri, canlı ve taze. Bahçesine çekilmiş çitler; kötü olan ne varsa evi korumuş. Onu sarıp sarmalamış. Varlığını devam ettirmiş.

Ocağın başında bekleyen; yıllardır kımıldamadan, hareket etmeden, konuşmadan, ilk günkü cilvesiyle bir gelin bekler. Bıkmadan, usanmadan yanına uğrar, ricalarda bulunur, konuşmaya çalışırım.

“ Aç ya hu! Bir kerecik bakayım gül cemaline”

Açmıyor, nazlı mı nazlı.

“ duağını aç, göster yüzünü” diyorum, yüz görümlüğü istiyor. Benim gibi fakirde ne gezer, zenginlik, bedel verecek?

“ Bedelsiz göster” diyorum, her şeyin bedeli olmalıymış! Elimde yüz görümlük olabilecek ne varsa verdik işte. Beş yılı; beşi bir arada olarak. Azıcık araladı, kafamı eğdim, biraz daha biraz daha...

Yok, araladı ama göremedim.

Eh alacağın olsun İLİM! Verelim bakalım yıllarımızı, daha ne kadar istersen. Zaman bu evi eskitememiş olabilir, ancak bende bulunan ömür sınırlı.

Ya razı olur, bana açarsın yüzünü, ya da heba olur ömür evim.